

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobce: **Ing. M. P.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen Mgr. Ondřejem Pecákem, advokátem,
sídlem Na Ořechovce 199/24, 162 00 Praha 6,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,
zastoupen Mgr. Vlastimilem Škodou, advokátem,
sídlem Masarykovo náměstí 193/20, 405 02 Děčín,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. KUUK/066663/2020/Pan,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 21. 4. 2020, č. j. KUUK/066663/2020/Pan, a rozhodnutí Magistrátu města Mostu ze dne 2. 10. 2019, č. j. MmM/107922/2019/OSČ-P/PŠ, **se zrušují** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 13 200 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 4. 2020, č. j. KUUK/066663/2020/Pan, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Mostu (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 10. 2019, č. j. MmM/107922/2019/OSČ-P/PŠ. Tímto rozhodnutím magistrát shledal žalobce vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jichž se žalobce dopustil z nedbalosti tím, že dne 4. 4. 2018 v 10:00 hodin na silnici č. I/13 v Mostě – Souši pod benzinovou čerpací stanicí Benzina ve směru na Litvínov a Chomutov při řízení motorového vozidla Škoda Octavia, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost mimo obec, stanovenou zvláštním právním předpisem na 90 km/h, o 24 km/h, když vozidlu, které řídil, byla silničním rychloměrem naměřena rychlost 118 km/h, po odečtení přípustné odchylky rychloměru $\pm 3 \%$ činila rychlost 114 km/h, a dále užil k jízdě vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené samolepící pásky křížem přes znak Evropské unie, a uvedené tabulky tak svým provedením neodpovídaly § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“); tím žalobce porušil § 18 odst. 3 a § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu. Za spáchání uvedených přestupků magistrát podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu v souladu s § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) uložil žalobci pokutu 2 000 Kč. Magistrát současně uložil žalobci povinnost uhradit náklady řízení 1 000 Kč. Žalobce se v žalobě zároveň domáhal toho, aby soud zrušil také zmíněné rozhodnutí magistrátu a uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady soudního řízení.

Žaloba

2. V žalobě žalobce nesouhlasil s obviněním ze spáchání přestupku a namítal, že policie postupovala v rozporu se zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), neboť aniž by hrozilo bezprostřední prodlení, žalobce před zahájením úkonu ani v jeho průběhu nijak nepoučila o povaze úkonů, ani o možných následcích prováděných úkonů. Úřední záznam Policie České republiky, který konstatuje provedení poučení, je podle žalobce rozporný a neodpovídá skutečnosti, neboť policista si rovnou vyžádal doklady, čímž tuto povinnost porušil a znemožnil žalobci zvolit vhodný postup. Policie si tak podle žalobce nezákonně vytvořila prostor pro hledání prohrěšku *ad hoc*, v tomto případě přelepky znaku Evropské unie, která nijak nezakrývala registrační značku a nečinila vozidlo nezpůsobilým k provozu na pozemních komunikacích. Žalobce konstatoval, že oznámení o přestupku nesplňuje povinné náležitosti, neboť nebylo sepsáno na místě, kde k přestupku mělo dojít, ale bylo vyhotoveno až *ex post* společně s úředním záznamem. Oznámení rovněž neobsahuje žádnou informaci kromě právního závěru, který nepřísluší Policii České republiky, ale správnímu orgánu nebo soudu. Dodal, že v úředním záznamu jsou popsány skutečnosti, které se nestaly (např. existence poučení).
3. Policisté a správní orgány obou stupňů podle žalobce neznají zákon, neboť jej obvinili a uznali vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu za tzv. protiúnijní přelepku. Zdůraznil, že § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel popisuje provedení registrační značky, tudíž se jedná o povinnost směřovanou vůči státu, resp. výrobcí této značky. Vůči adresátům normativního právního Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

aktu podle žalobce směřuje norma jiná, a to § 125c odst. 1 písm. a) zejména bod 2 zákona o silničním provozu popisující delikt zakrytí registrační značky. Žalobce kladl důraz na rozlišení registrační značky a tabulky podle § 29 vyhlášky o registraci vozidel. Podle názoru žalobce jsou registrační značkou pouze čísla a písmena v černé barvě na bílém podkladu ve formátu X nebo starší, zatímco část tabulky s modrým pruhem součástí registrační značky není, takže červenou přelepku znaku Evropské unie nelze sankcionovat, protože nejde o jednání, které zákonodárce předvídal jako „trestné“. Žalobce namítal, že policie a správní orgány obou stupňů zaměnily tabulku s registrační značkou za registrační značku samotnou a použily nejbližší skutkovou podstatu přestupku, která navíc není přílehlavá, protože § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu odkazuje na hlavu II tohoto zákona, která ale přelepení znaku Evropské unie nezakazuje a nesankcionuje. Snahu správních orgánů rozšířit katalog skutkových podstat excesivním výkladem podzákonných norem označil žalobce za nezákonnou a neústavní. Podotkl, že sankcionování protiuniijní přelepky je porušením zásady *nulla poena sine lege* a zásady upravené v § 2 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalobce dodal, že výčet předpisů v § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, který ukládá povinnost užít vozidlo, jež splňuje podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neobsahuje odkaz na vyhlášku o registraci vozidel a že přelepením znaku Evropské unie se vozidlo nestává technicky nezpůsobilým.

4. Podle žalobce policie pro správní řízení obstarala nepoužitelné podklady, neboť na jediné fotografii údajně zachycující vozidlo překračující rychlost není povinný zaměřovací kříž radaru a na druhé fotografii je téměř mimo vůz a přímo proti slunci, tudíž lze mít důvodné pochybnosti o správnosti naměřených údajů.
5. Žalobce uvedl, že správní orgány zcela rezignovaly na vyložení materiální stránky údajných přestupků. Podotkl, že přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti se podle dostupných důkazů nestal a vykonstruovaný zákaz přelepky přes znak Evropské unie je důsledkem excesivního (nezákonného) výkladu zákona a smyšlené skutkové podstaty přestupku. K tomu doplnil, že se správní orgán vůbec nezabýval okolnostmi v místě spáchání přestupku.
6. Podle žalobce rozhodnutí neobsahuje vůbec žádnou konkrétní informaci o způsobu spáchání přestupku a jeho následcích, tudíž neexistují žádné okolnosti pro výrok o vině ani trestu. Magistrát dále nevyložil, proč zvolil výši trestu 2 000 Kč a jak poměřil souběh dvou údajných přestupků, který hodnotí jako závažnější a jakým způsobem je zapracoval do výroku, trestu a zdůvodnění. Rozhodnutí obsahuje pouze opis některých zákonných ustanovení, ale postrádá jakoukoli vlastní logickou a přezkoumatelnou úvahu správního orgánu, což činí rozhodnutí zčásti nepřezkoumatelným. Žalovaný se podle žalobce nevypořádal s argumentem, že v jiném přestupkovém řízení byla věc o stejné přelepce znaku Evropské unie odložena s tím, že přestupek se nestal přinejmenším proto, že jednání postrádá materiální stránku. Žalovaný nijak nevypořádal uvedený rozpor, rozhodnutí si nevyžádal a narušil oprávněné očekávání žalobce, že bude správní orgán v takové věci postupovat přinejmenším podobně.
7. Žalobce dále namítal, že ve věci rozhodovaly podjaté úřední osoby, jejichž zájmem a pracovním úkolem je zajistit plnění rozpočtových předpokladů územně samosprávného celku v kapitole předpokládaných (dopředu rozpočtovaných) výnosů z inkasa za přestupky bez ohledu na to, zda se přestupek stal, či nikoli, a to na základě předpisu (zmocnění), který vnímá jako neústavní a nedůvodně erodující institut povinné nestrannosti rozhodujících orgánů a úředních osob. Za zavádějící označil interpretaci § 14 odst. 2 Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správního řádu, kterou uvedl magistrát v přípisu ze dne 28. 6. 2019. Podle žalobce z důvodové zprávy ke správnímu řádu plyne, že konstrukce institutu podjatosti je standardní, tedy pokud lze identifikovat něčí zájem na věci, a to bez ohledu na jeho pracovněprávní či služební vztah k rozhodujícímu orgánu, má být tato osoba vyloučena, protože jinak je narušeno právo na spravedlivý proces. Poznamenal, že takové správní řízení může vést jakýkoli jiný správní orgán, který nemá zájem na udělení této konkrétní pokuty, která nepůjde do jeho obecní pokladny. Navrhl, aby soud předložil tuto námitku neústavnosti ustanovení správního řádu k posouzení Ústavnímu soudu.

8. Správní orgány podle žalobce cíleně zahajují správní řízení po takové době, aby byla procesní pozice obviněného co nejhorší a nebyl si již jasně schopen vybavit veškeré okolnosti údajného spáchání přestupku, a tedy se adekvátně bránit, což zjednodušuje práci správního orgánu a narušuje procesní pozici obviněného. Konstatoval, že přestupek se měl stát dne 4. 4. 2018 a rozhodnutí magistrátu je datováno dnem 2. 10. 2019, tedy rok a půl poté. Dále uvedl, že si správní orgány nesprávně vykládají běh promlčecí doby jako dobu, kdy mohou nechat kauzu uležet. Podle žalobce musí správní orgán prokázat, proč se touto věcí nezabýval dříve a z jakého relevantního důvodu neposkytl včas obviněnému právo se bránit. Pokud to nebude schopen splnit, má žalobce za to, že správní orgán cíleně zhoršuje právní postavení obviněného, resp. usiluje o inkaso pokut bez ohledu na to, zda se přestupek stal, či nikoli.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že jemu ani magistrátu nepřísluší provádět kontrolu činnosti orgánů policie, ani se jakkoli vyjadřovat k postupu policistů při provádění úkonů v rámci dohledu nad bezpečností a plynulostí silničního provozu. Pokud měl žalobce pochybnosti o výkonu policistů projednávajících jeho přestupky, měl se podle žalovaného obrátit na jejich nadřízený orgán – Generální inspekci bezpečnostních sborů. K námitce, že policie obstarala pro správní řízení nepoužitelné podklady, žalovaný uvedl, že z fotografie změřeného vozidla je zřejmé, jaké vozidlo bylo změřeno, záměrný kříž je vyobrazen kruhem složeným ze šesti bodů a střed tohoto kruhu leží na vozidle. Z fotografie změřeného vozidla rovněž nejsou patrné žádné vady měření, vozidlo je celé zřetelně zobrazeno. Policejní dokumentace k přestupku podle žalovaného obsahuje krom jiného platný ověřovací list rychloměru LaserCam 4 č. 8012-01-70105-18 ze dne 21. 3. 2018, s platností do 20. 3. 2019. Ze snímku na záznamu o přestupku je podle žalovaného zřejmé, že měřicí zařízení vyhodnotilo změření vozidla Škoda registrační značky X jako bezchybné a s ohledem na rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 309/2015 a 1 As 306/2017 jej lze považovat za řádný důkaz přestupkového jednání řidiče uvedeného vozidla a dokumentaci lze hodnotit jako dostatečný a kvalitní podklad pro rozhodnutí o přestupku.
10. K námitce nenaplnění materiální stránky přestupku žalovaný uvedl, že překročení nejvyšší dovolené rychlosti bývá častou příčinou vážných dopravních nehod s těžkými následky, především pokud dojde k porušení příslušných ustanovení zákona o silničním provozu. Skutečnost, že existuje zájem společnosti na bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, dokládají především čísla ze statistik dopravních nehod, pravidelně zveřejňovaných na webových stránkách Policie České republiky. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 24 km/h na frekventované silnici, jako tomu bylo v projednávaném případě, lze podle žalovaného zařadit mezi rizikové faktory, které ohrožují bezpečnost silničního provozu. K užití vozidla, které nesplňovalo technické podmínky stanovené

zvláštním právním předpisem tím, že mělo na obou tabulkách registrační značky nalepené červené pásky křížem přes znak Evropské unie, žalovaný uvedl, že svévolným polepením registrační značky žalobce vyjádřil svůj ledabylý postoj k plnění povinností řidiče a k respektování právních předpisů České republiky. Materiální znak přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) zákona o silničním provozu tedy lze považovat za naplněný a prokázaný.

11. Žalovaný podrobně popsal postup, jak byla vyřízena námitka podjatosti úředních osob, a dále uvedl, že vzhledem k tomu, že se magistrát i nadřízený správní orgán zabývaly námitkou podjatosti úředních osob, kdy bylo pravomocně rozhodnuto o jejich nepodjatosti osob, nebylo nijak porušeno žalobcovo právo na spravedlivý proces.
12. K námitce neznalosti zákona policisty a správními orgány a k záměně registrační značky a tabulky s registrační značkou žalovaný uvedl, že žalobce je viněn z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, tj. porušení povinnosti stanovené v hlavě II zákona o silničním provozu, konkrétně podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona, tj. že žalobce porušil povinnost užít k jízdě vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, v návaznosti na § 29 odst. 2 písm. a) vyhlášky o registraci vozidel. Vyhláška o registraci vozidel mimo jiné upravuje registrační značky, jejich formu, obsah a způsoby umístění na silničním vozidle. Žalovaný nedával žalobci za vinu to, že přelepením znaku Evropské unie se vozidlo nestává technicky nezpůsobilým, ale že užil vozidlo, které nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, tedy že tabulka registrační značky s přelepením znaku Evropské unie neodpovídá tabulce registrační značky tak, jak stanoví příslušná vyhláška. Dodal, že správní orgány nezaměnily tabulku registrační značky s registrační značkou, když v obou rozhodnutích jsou uvedeny tabulky registrační značky.
13. Žalovaný konstatoval, že při ukládání správního trestu vycházel magistrát z § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, podle kterého se za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 a písm. k) téhož zákona uloží pokuta ve výši 1 500 až 2 500 Kč, kdy magistrát uložil pokutu v polovině zákonného rozpětí, a dále zejména ze stupně závažnosti přestupků, přihlédl ke způsobu spáchání a jejich následkům, k okolnostem, za nichž byly přestupky spáchány, k míře zavinění, k pohnutkám i k osobě pachatele. Magistrát vzal v úvahu, že žalobce nemá v evidenční kartě řidiče záznam o dopravním přestupku spáchaném v posledních třech letech, což posoudil jako polehčující okolnost. Jako přitěžující okolnost magistrát posoudil skutečnost, že se jmenovaný dopustil dvou přestupků současně. Žalovaný dále uvedl, že uložený správní trest má dostatečný preventivní vliv na jednání žalobce jako řidiče do budoucna. K námitce, že se správní orgány měly řídit zásadou předvídatelnosti podle ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a věc v souvislosti s přelepeným znakem Evropské unie odložit, neboť tak již v minulosti učinil Městský úřad Třebíč, žalovaný uvedl, že zmíněné ustanovení se vztahuje na rozhodování stejného správního orgánu, neboť správnímu orgánu není a nemůže být znám obsah rozhodnutí jiných správních orgánů. Řízení o přestupcích jsou neveřejná a neexistuje volně přístupná databáze správních orgánů.
14. K námitce týkající se pozdního zahájení správního řízení a ztížení procesní pozice žalobce žalovaný podotkl, že správní orgán neřeší pouze tento jeden případ, ale má ke zpracování veliké množství případů, kdy na zahájení řízení od spáchání přestupku má lhůtu jednoho roku. Podle žalovaného je z uvedeného zřejmé, že žalobce sám svým jednáním protahoval správní řízení, což se dá považovat za obstrukční jednání s cílem vyhnout se odpovědnosti za spáchané přestupky. K zániku odpovědnosti za přestupek žalovaný uvedl, že v případě Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobce došlo ke spáchání přestupku dne 4. 4. 2018 a řízení o přestupku bylo zahájeno dne 3. 10. 2018, tj. dnem doručení příkazu žalobci. Tímto dnem počala běžet roční promlčecí doba, která byla přerušena dnem vypravení rozhodnutí magistrátu, tj. dne 2. 10. 2019, tímto dnem počala běžet další roční promlčení doba. Žalovaný uzavřel, že v řízení o shora uvedeném přestupku bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy a rozhodnutí vycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Replika žalobce

15. V replice ze dne 17. 8. 2020 žalobce uvedl, že k vypořádání důkazu použitého ve správním řízení, který nesplňuje kvalifikační předpoklady důkazu, je povolán správní orgán, nikoli policejní orgán. Zopakoval, že na hlavní fotografii, která má sloužit jako důkaz o naplnění formální stránky přestupku, není viditelně umístěn zaměřovací kříž nebo kruh, a tím tato fotografie nesplňuje technické požadavky na použitelnost důkazu ve správním řízení. Pokud na příslušné fotografii není zaměřovací symbol, který tam podle návodu k obsluze být má, podle žalobce nejde o použití v souladu s návodem a tato fotografie neměla být použita pro obvinění z přestupku. Dodal, že přístup v kategorii „pokud to vyfotilo, tak je to správně“, nedůvodně zužuje právo obviněného na procesní obranu.
16. Podle žalobce žalovaný nijak nedoložil, o jaké důkazy opřel své tvrzení, že vysoká rychlost bývá častou příčinou dopravních nehod, což je rovněž považováno za zájem společnosti, a jedná se o obecné tvrzení, které není nijak konkrétně navázáno k údajnému přestupku a konkrétnímu jednání, tedy žalovaný zcela opominul materiální stránku přestupku. Z pořízených fotografií rovněž nevyplývá, že by příslušná silnice byla frekventovaná, protože z opatřeného materiálu není zřejmé, že by na této silnici bylo jakékoli další vozidlo kromě žalobcova, a žalovaný tedy neunesl důkazní břemeno.
17. Žalobce konstatoval, že se žalovaný nijak nevyjádřil k otázce přelepky na tabulce registrační značky, a jelikož jde o důležitou otázku po formální i materiální stránce, měl žalobce za to, že žalovaný neudržel argumentační břemeno, když pouze citoval předchozí rozhodnutí magistrátu bez vlastního přezkoumatelného tvrzení. Žalovaný zřejmě nepochopil smysl námitky směřující do výroku o tomto přestupku, neboť zákon sankcionuje zakrytí či znečitelnění registrační značky, přitom registrační značka nebyla nijak znečitelněna nebo zakryta. Podle žalobce si magistrát vymyslel nepřipadnou a neexistující skutkovou podstatu a aplikoval nejbližší vhodnou sankci, což představuje naprosté vybočení ze zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 2 odst. 2 správního řádu, jakož i vybočení ze základních zásad právního státu.
18. Dále se žalobce důrazně ohradil proti obvinění, že protahuje řízení, neboť má právo dané zákonem, jak může vést svoji obranu. Podle žalobce vedou správní orgány řízení schválně tak dlouho, aby si účastníci už skoro nic nepamatovali, a měli tak výrazně snížené možnosti pro svou obranu, což je argumentem v kategorii práva na včasné projednání věci ve smyslu čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce tedy řízení vedené magistrátem i žalovaným nepovažoval za včasné.

Duplika žalovaného

19. Na repliku žalobce reagoval žalovaný duplikou, ve které uvedl, že o nepodjatosti úředních osob bylo pravomocně rozhodnuto, a pokud měl žalobce nadále pochybnosti o podjatosti úředních osob, mohl podat proti rozhodnutí nadřízeného správního orgánu žalobu, popřípadě podnět k přezkumnému řízení. Výši správního trestu magistrát podle Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaného odůvodnil dostatečně. K pozdnímu zahajování řízení žalovaný podotkl, že lhůta pro zahájení řízení není zákonem stanovena, stanovena je pouze promlčecí doba. Zopakoval, že správní orgány jsou zahlceny množstvím správních řízení a nesmyslnými (obstrukčními) podáními, kterými se musí zabývat, a tím dochází k prodlužování správních řízení. Závěrem upozornil, že nemá žádné výnosy z pokut.

Posouzení věci soudem

20. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
21. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
22. Nejprve se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí, kterou žalobce spatřoval ve skutečnosti, že magistrát ve svém rozhodnutí neuvedl úvahu, na základě které určil výši správního trestu, a nevyložil souběh dvou přestupků. Soud shledal, že odůvodněním výše správního trestu a souběhu dvou přestupků se podrobně zabýval magistrát na straně 4 svého rozhodnutí, kde k souběhu přestupků uvedl, že trest byl uložen ve společném řízení v souladu s § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky (předmětné ustanovení upravuje absorpční zásadu, pozn. soudu), a dále popsal, jaké okolnosti vzal za polehčující a které naopak za přitěžující. Žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí k výši uloženého trestu konkrétně nevyjádřil, jelikož žalobce v odvolání námitku do výše uloženého trestu nevznesl. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí ale plyne, že se žalovaný postupem magistrátu zabýval na straně 7 svého rozhodnutí, když uvedl, že magistrát postupoval v řízení o přestupcích žalobce v souladu s příslušnými právními předpisy, shromáždil a posoudil všechny potřebné podklady pro rozhodnutí a rovněž byly zjištěny všechny potřebné okolnosti svědčící v jeho prospěch i neprospěch.
23. V této souvislosti soud připomíná, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek. Úkolem odvolacího orgánu je totiž zejména reagovat na odvolání, přičemž není vyloučeno, aby argumentaci správního orgánu prvního stupně pouze doplnil. Ve své judikatuře se tímto se zabýval i Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 2. 12. 2015, č. j. 6 As 186/2015-31, uvedl: *„Nejvyšší správní soud již ve své dřívější judikatuře připustil, že odvolací orgán není povinen vyčerpávajícím způsobem reagovat na námitku, s níž se již dříve vyrovnal prvostupňový správní orgán. Může na argumentaci obsaženou v prvostupňovém rozhodnutí pouze odkázat, popř. ji rozvinout a doplnit o chybějící argumenty. Při soudním přezkumu odvolacího rozhodnutí je pak třeba vzít v úvahu, že ve správním řízení tvoří rozhodnutí obou stupňů jeden celek. Mezery v odůvodnění rozhodnutí o odvolání, které by jinak způsobovaly jeho nepřezkoumatelnost, proto mohou zaplnit argumenty obsažené již v rozhodnutí prvního stupně (srov. k tomu rozsudek Nejvyššího Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.*

správního soudu ze dne 31. října 2014 č. j. 6 As 161/2013-25).“ S tímto právní názorem se zdejší soud zcela ztotožňuje a dodává, že viděno touto optikou je napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Jakkoli by si soud totiž dokázal představit podrobnější odůvodnění souběhu dvou přestupků a výše uložené sankce, stále je třeba mít na paměti, že žalobce v tomto ohledu neuplatnil žádné odvolací námitky, tudíž žalovanému nevznikla povinnost žalobcem nerozporovanou argumentaci jakkoli doplňovat.

24. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí spatřoval žalobce také ve skutečnosti, že se žalovaný nevypořádal s argumentem, že v jiném přestupkovém řízení, vedeném u jiného správního orgánu ohledně přeplatky znaku Evropské unie, byla věc odložena s tím, že přestupek se nestal. Soud pečlivě prostudoval odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a shledal, že žalovaný v něm řádně vypořádal všechny odvolací námitky, a to včetně námitky poukazující na zmíněné rozhodnutí jiného správního orgánu. Žalovaný k tomu na straně 6 napadeného rozhodnutí výslovně uvedl, že zásada předvídatelnosti obsažená v § 2 odst. 2 správního řádu se vztahuje na rozhodování stejného správního orgánu, neboť správnímu orgánu není a nemůže být znám obsah rozhodnutí jiných správních orgánů, jelikož rozhodnutí o přestupcích jsou neveřejná a neexistuje volně přístupná databáze těchto rozhodnutí. Soud tedy uzavírá, že námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí není důvodná.
25. Soud nepřisvědčil ani namítané (systémové) podjatosti úředních osob magistrátu a připomíná, že o námitce podjatosti rozhodl magistrát usnesením ze dne 20. 5. 2019 tak, že úřední osoby nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování předmětné věci. Žalobcovo odvolání proti tomuto usnesení žalovaný rozhodnutím ze dne 13. 8. 2019 zamítl a usnesení magistrátu potvrdil. Soud podotýká, že žalobcem tvrzené důvody podjatosti (plnění rozpočtu/pokladny obce) odpovídají skutečností uvedeným v § 14 odst. 2 správního řádu, které podjatost nezakládají. Toto ustanovení soud nevnímá jako protiústavní, a proto neshledal důvod se obracet na Ústavní soud. Soud dodává, že danou věcí se zabýval i žalovaný, k jehož úředním osobám žalobce žádné důvody podjatosti neuplatnil a který – z tohoto pohledu nezaujatě – postup i závěry magistrátu potvrdil.
26. K námitce, že řízení bylo zahájeno cíleně po dlouhé době, a tím byla ztížena pozice žalobce, soud uvádí, že je pouze na úvaze a časových možnostech správního orgánu, kdy zahájí řízení o přestupku. Správní orgán je vázán pouze promlčecí dobou, k jejímuž překročení však nedošlo. Ani tato námitka tedy není důvodná.
27. Ve vztahu k přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti žalobce namítal, že bylo rozhodnuto na základě nepoužitelných podkladů, neboť na fotografii, jež je důkazem o překročení nejvyšší dovolené rychlosti, není zobrazen záměrný kříž laserového radaru.
28. Jak již uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56: *„Oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovací list silničního radarového rychloměru je nutno považovat za plně postačující důkazy o spáchání přestupku, není-li v rámci přestupkového řízení žádný z těchto podkladů jakkoliv zpochybňován.“* S tímto názorem Nejvyššího správního soudu zdejší soud plně souhlasí a podotýká, že právě zmíněné podklady rozhodnutí (oznámení o přestupku, záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla s údaji o provedeném měření a ověřovací list silničního laserového rychloměru) tvořily základ pro zjištěný skutkový stav také v projednávané věci. V rámci správního řízení žalobce zpochybnil záznam o přestupku obsahující fotografii měřeného vozidla, neboť na fotografii podle žalobce není zobrazen záměrný kříž laserového rychloměru. Na podporu své

argumentace žalobce k vyjádření k podkladům rozhodnutí předložil certifikát o schválení typu měřidla silničního rychloměru LaserCam4, jehož součástí jsou i fotografie, na kterých jsou uvedeny příklady měření rychlosti, kdy na vozidle je vždy zobrazen záměrný kříž. Za účelem ověření správného postupu provedeného měření rychlosti žalobce opakovaně (v podání ze dne 26. 5. 2019 a ze dne 19. 8. 2019) navrhl doplnění správního spisu o návod k obsluze silničního rychloměru LaserCam4 a v podání ze dne 19. 8. 2019 navrhl také výsledky policistů, kteří předmětné měření provedli.

29. Soud nepřehlédl, že magistrát ve svém rozhodnutí konstatoval, že záměrný kříž je vyobrazen kruhem tvořeným z bodů, ačkoli tato informace ze správního spisu nijak nevyplývá. Na fotografiích, které jsou obsaženy v certifikátu o schválení měřidla LaserCam4, jenž je součástí správního spisu, je záměrný kříž vždy vyobrazen pomocí „kříže“, nikoli pomocí kruhu složeného z bodů. Za situace, kdy žalobce ve správním řízení namítl nezobrazení záměrného kříže na fotografii a předložil fotografie, jak by v případě rychloměru LaserCam4 měl záměrný kříž vypadat, vyvstaly podle názoru soudu pochybnosti o provedeném měření rychlosti. Totéž platí o žalobcem namítaném zachycení záměrného kruhu (nikoli kříže) mimo žalobcovo vozidlo a proti slunci.
30. Vycházejí z těchto zjištění soud shledal, že správními orgány shromážděné podklady byly již ve správním řízení ze strany žalobce relevantně zpochybněny, zejména pokud jde o záznam o přestupku obsahující fotografie měřeného vozidla a údaje o provedeném měření, tudíž ve smyslu citovaného judikátu nelze tyto podklady považovat za postačující důkazy o spáchání přestupku. To platí tím spíše za situace, kdy žalobce požadoval doplnění správního spisu o návod k obsluze předmětného rychloměru (z něhož by se dalo ověřit, zda rychloměr LaserCam4 disponuje více možnostmi zobrazení záměrného kříže, či nikoli), a především vzhledem k tomu, že výslovně navrhl provedení výsledků policistů jakožto svědků pro vysvětlení okolností provedeného měření. Výsledek zasahujících policistů přitom považuje soud za zásadní důkaz, který by mohl přispět k náležitému zjištění skutkového stavu, k odstranění žalobcem přednesených pochybností týkajících se jimi provedeného měření rychlosti žalobcova vozidla, včetně otázky souladu tohoto měření s návodem k obsluze rychloměru, a k objasnění údajného nedodržení postupu podle zákona o policii. Za situace, kdy správní orgány tento navržený a zásadní důkaz neprovedly, dospěl soud k závěru, že skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou oporu ve správním spisu.
31. Soud dále uvádí, že odkaz žalovaného na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 8. 2016, č. j. 7 As 309/2015-51, a ze dne 26. 4. 2018, č. j. 1 As 306/2017-32, není přílehlavý, jelikož v těchto rozsudcích se Nejvyšší správní soud zabýval fungováním jiného silničního rychloměru, konkrétně rychloměrem RAMER 10 C, zatímco v žalobcově případě byl použit rychloměr LaserCam4. Podle názoru zdejšího soudu přitom rozhodně nelze ze skutkového zjištění, že vytvoří-li radar RAMER 10 C záznam, vyhodnotila měřící jednotka proces měření jako správný, dovozovat, že totéž platí i pro rychloměr LaserCam4.
32. S ohledem na výše uvedené soud napadené rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. pro vadu řízení zrušil. Tato vada řízení umožnila soudu rozhodnout bez jednání, ačkoli žalobce konání ústního jednání požadoval. Vzhledem k tomu, že zjištěná vada se projevila již v řízení před magistrátem, soud v souladu s § 78 odst. 3 s. ř. s. zrušil také jeho rozhodnutí. Současně soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. V dalším řízení tedy správní orgány Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

doplní dokazování ve shora naznačeném smyslu (což jim samozřejmě nebrání v tom, aby případně provedly i další důkazy) a ve svých rozhodnutích poté podrobněji odůvodní výši uložené pokuty včetně absorpční zásady při souběhu přestupků.

33. Dalšími žalobními námitkami se soud nezabýval, neboť mu nepřisluší předjímat závěry, které správní orgány zaujmou poté, kdy odstraní výše popsanou vadu řízení.
34. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Vzhledem k tomu, že žalobce měl ve věci plný úspěch, soud uložil procesně neúspěšnému žalovanému povinnost zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení v celkové výši 13 200 Kč. Náhrada se skládá ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3 000 Kč, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a) AT; podání žaloby a repliky – § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [tři režijní paušály po 300 Kč podle § 35 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 13 odst. 1 a 3 AT]. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce výši požadovaných nákladů řízení navzdory výzvě soudu nevyčíslil a nedoložil, rozhodl soud o nákladech řízení toliko na základě skutečností zřejmých ze soudního spisu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 18. května 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus v.r.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

samosoudce